

Despre Mihail Sadoveanu si opera sa

Nascut la 5 noiembrie 1880, in Pascani, prozatorul este fiul avocatului Alexandru Sadoveanu si al Profirei, fiica de razesi din Verseni. Urmeaza scoala primara din Pascani (1887 - 1892), apoi gimnaziul "Alecui Donici" din Falticeni, pe care il absolveste in 1897. Intre 1897 si 1900 frecventeaza Liceul National din Iasi. Se casatoreste (1901) si din 1904 se stabileste la Bucuresti. A fost o vreme subsef de birou la Ministerul Instructiei si Cultelor, fiind numit apoi de Spiru Haret inspector al Cercurilor culturale. Timp de noua ani (1910 - 1919) a indeplinit functia de director al Teatrului National din Iasi, oras in care se stabileste dupa Primul Razboi Mondial. Revine la Bucuresti inaintea celei de-a doua conflagratii mondiale si, dupa moartea primei sotii, se recasatoreste cu Valeria Mitru. Membru corespondent al Academiei Romane, devine ulterior membru activ al acestei institutii (1921). Dupa 1945 are o bogata activitate politica. Este membra al Prezidiului Marii Adunari Nationale (din 1948), seful delegatiei romane la Congresul Mondial al Pacii de la Paris (1949); pentru merite deosebite, este rasplatit de puterea instalata dupa 1947 cu ordine, medalii, sarbatorit festiv la implinirea varstei de 80 de ani. Moare la 19 octombrie 1961, in Bucuresti.

Debutul in forta, cu patru volume: Povestiri, Soimii - roman, Dureri inabusite, Crasma lui mos Precu, ii aduce pretuirea istoricului Nicolae Iorga, care numeste anul 1904 "anul Sadoveanu". In aceste volume regasim in germene problematica intregii creatii sadoveniene, acoperind o larga varietate de teme: istoria, natura, universul rural, orasul de provincie, refacerea spatiului stravechii Scitii, dar se fixeaza aici mai ales o tipologie umana distincta, reprezentata de pescari moldoveni si dobrogeni, pastori, padurari moldoveni si ardeleni, vanatori, prisacari, calugari, hoti. Pana la Primul Razboi Mondial, autorul publica: Povestiri din razboi (1905), Amintirile caprarului Gheorghita, Floare ofilita, Mormantul unui copil, Povestiri de sarbatori (1906), insemnarile lui Neculai Manea, La noi in Viisoara - Scrisori catre un prieten, Vremuri de bejenie (1907), Duduia Margareta, O istorie de demult, Oameni si locuri (1908), Cantecul amintirii (1909), Povestiri de sara (1910), Apa mortilor (1911), Bordeenii si alte povestiri (1912), Un instigator (1912), Privelisti dobrogene (1914), Neamul Soimarestilor - roman (1915), Foi de toamna (1916).

Dupa razboi incep sa apara operele sale de o valoare artistica superioara: Umbre (1920), Cocostarcu albastru (1921), Strada Lapusneanu " roman (1921), Drumuri basarabe (1922), Oameni din luna - roman (1923), Venea o moara pe Siret - roman (1925), Dumbrava minunata (1926), O intamplare ciudata (1929), Departari (1930), Maria-sa Puiul Padurii - roman (1931), Nunta domnitei Ruxanda (1932), Soarele in balta sau aventurile saului (1933), Pastile Blajinilor (1935), Ochi de urs, Valea Frumusei (1938), Vechime (1940), Povestile de la Bradu-Stramb (1943).

Realizari de exceptie reprezinta romanele Demonul tineretii (1928), Zodia Racului sau Vremea Ducai-voda (1929), Baltagul (1930), Creanga de aur (1933), Locul unde nu s-a intamplat nimic (1933), Noptile de Sanziene (1934), Fratii Jderi (1935, 1936, 1942), Divanul persian (1940), Ostrovul lupilor (1941) si volumele de povestiri Tara de dincolo de negura (1926), Hanu-Ancutei,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

imparatia apelor (1928). Caracteristica acestei etape, a maturitatii artistice, este adancimea filosofica a viziunii ce capata dimensiuni cosmice.

In 1952 publica romanul Nicoara Potcoava, una dintre marile sale performante artistice, versiune a Soimilor. In 1944, Sadoveanu publica scrierea cu caracter memorialistic, Anii de ucenicie, apoi in 1946 - Fantezii rasaritene si in 1951 - Nada florilor, o versiune noua a imparatiei apelor.